

tilvisse ikke svigtet Noget af det, som det ærede Medlem og jeg tilfammen have underkrevet, og som efter fælles Aftale skulde udføres, jeg er ikke gaadtag Nogens Rtg. med hemmelige Underhandlinger. — Forøvrigt vil jeg sige, at naar jeg taler om geologiske Undersøgelser i dette Dteblit og ogsaa er kommen til at tale om det ærede Medlems Forslag angaaende Kunstnerne, er det ikke blot, fordi jeg tror, at der er set feil paa begge Dele men ogsaa af mere parlamentariske Grunde. Dersom det ærede Medlem kjendte — jeg tør vel nok bruge det Udtryk saa godt som mange Andre; det ærede Medlem kan jo ikke være alvidende paa alle Omraader — dersom han kjendte den sædvanlige Fremgangsmaade med Hensyn til Bevillingers Forlangende og Erhvervelse, vilde han have lagt Mærke til, at i den national-liberale Tid her i Thinget kom de forskjellige Forslag om Bevillinger gjerne frem paa en lignende Maade som den, det ærede Medlem har anvendt ifjor og i Aar. Seg har efter søgt og opdaget Formelen. En eller Anden ønsker det og det gjort, han har en god Ven, der enten er Ven med en Rigsdagsmand, eller ogsaa selv er Rigsdagsmand, han gaar op til ham, benytter Leiligheden til at fremsætte Sagen i dens rette Lys og stiller det frem, som om Ministeriet gjorde Thinget og Taleren en stor Tjeneste, hvis de vilde gribe denne Tanke an. Saa kommer Ministeriet næste Aar med sine egne Tanker, som det ikke var sikkert paa direkte at kunne komme frem med, eller med sine nærmeste Embedsmænds Tanker, og det Hele kommer da frem paa den Maade, at man siger, at man efter flere faldne Udtalelser her i Thinget og efter at have undersøgt Sagen nøiere mener, at man burde imødekomme Thinget paa dette Punkt og fremsætter det og det Forslag. Seg kan huske, at dette navnlig skete den første halve Snæs Aar af min Rigsdagstid — jeg har saa længe, jeg har været Rigsdagsmand, havt med disse finantsielle Sager at gjøre — og vi vare da efter dem, navnlig efter Fremgangsmaaden. Vi bad dem komme direkte frem med Tingene: Kom frem det, S, som bære Ansvar! Saaledes nu f. Ex. med Professor Johnstrup. Det ligger under hans Embede og ikke under os, som aldrig have været anerkjendte som Geologer, selv de bedste af os. Lad os faae Jagvidenstabsmændene selv frem. Og endnu Et: Seg har tilvisse ikke lagt et eneste ondt Ord om Professor Johnstrup eller søgt at nedsette ham i Forhold til Professor Forchhammer. Lad altsaa disse Jagvidenstabsmænd selv komme og sige: Vi staa tilbage for eller

dog kun lige med Tyrkiet, Grækenland og Bulgarien! Lad dem komme med det paa den rette konstitutionelle Maade, ikke med Dplysninger gennem en enkelt Rigsdagsmand, men lad dem komme og forelægge Sagen for Ministeren. Ministeren kan da forelægge Sagen for Thinget og bede om Bevillinger. Saa have vi det Hele fra første Haand og kunne stille os til det, som vi ønske. Men nu kommer det paa en anden Maade. Det ærede Medlem veed vist ikke saa lige, at vi mange Gange have sagt, at vi vare Modstandere af denne Fremgangsmaade. Det kan være meget naivt, det kan være meget jævnt fremfat af det ærede Medlem, og det er slet ikke sagt, at det ærede Medlem selv veed, at han ved at tale om denne Sag er gaadtag Andres Grunder, der have troet, at de derved vare mere sikre paa at faae Folkethinget med sig end ved at gaa den ligefremme parlamentariske Vej gennem de ansatte Fagmænd og den fungerende Regjering. Hvad er det da, det ærede Medlem forlanger? Han forlanger i en meget lang Narrække i det Mindste Renten af en halv Million Kroner, og nu kommer han i sit andet Foredrag med de yngre Kunstnere og beklager sig over, at disse unge Mænd skulde reise omkring i Verden og øve deres Kunst for at tjene det Nødvendige til Livets Ophold; han siger, det maa de ikke, thi de gaa med den guddommelige Ide, som vi skulde beskytte. Men alt dette kunde dog nok trænge til Korrektion paa mange Punkter; det er Sentimentalitet meget af det. Nu kommer han med Fordring om disse 26,000 Kroner og kaster dem her paa Bordet — ja 6,000 Kroner skulde tages bort, saa det bliver altsaa kun 20,000 Kroner — begge Forslagene ere altsaa paa eet Brædt uden alle parlamentariske Former et Forlangende fra det ærede Medlems Side om Renten af en Million. Hvis enhver af os gjorde akkurat det Samme, vilde det andrage Renten af 100 Millioner Kroner, som vi forlangte bevilge uden de sædvanlige parlamentariske Former, uden den sædvanlige Undersøgelse af Administrationen og uden den nødvendige Undersøgelse paa anden Maade. Det er det, jeg paa anden Omgang af de tre Aartier, som jeg har havt med disse Sager at gjøre, begynder at sætte mig imod, saaledes som jeg alt begyndte i den nationalliberale Tid. Det nyliberale Parti, vi have faaet her i Kjøbenhavn, hele denne ny Kreds af Mænd, som nu fører an efter at have forladt Parlamentarismen, som glæder sig over, at denne er bleven forladt, og som erkjender Minister-Spørgsmaalet for bestandig dødt, fremkommer nu med mange af disse Ting igjen i